

Forsamling, idet de stridende Parteres Repræsentanter afholdt sig fra at stemme.

Forsamlingens Henstillinger om Stridens Løsning.

Beretningen giver, som foran nævnt, en kortfattet Fremstilling af Striden og de talrige forgæves Forsøg paa ved Mægling at hidføre et Forlig.

Den Løsning, som Forsamlingen i Henhold til Pagtens Art. 15, 4. Stk., anbefaler Parterne at tiltræde, findes i Beretningens Kap. IV, 2. Afsnit. Den gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

En neutral Kontrolkommission, der træder sammen i Buenos Aires, bestaaende af Repræsentanter for Argentina, Chile, Peru og Uruguay, og hvortil de to store udenfor Forbundet staaende amerikanske Magter Nordamerikas Forenede Stater og Brasilien anmodes om at udpege hvert et Medlem, skal drage Omsorg for Fjendtlighedernes endelige Ophør paa nedennævnte Grundlag:

Fjendtlighederne standses 6 Dage efter, at begge Parter har antaget Forsamlingens Henstillinger.

De to fjendtlige Hære afbryder Følingen med hinanden og trækker i Løbet af 10 Dage deres Styrker tilbage fra Frontlinierne, idet de i den saaledes tilvejebragte Sikkerhedszone om fornødent opretter blotte Politiafdelinger.

Indenfor et Omraade paa 150 Kilometer fra Frontlinien maa der ikke foretages Angrebs- eller Forsvarsforanstaltninger eller leveres ny Udrustning.

Parterne skrider til Demobilisering og Indskrækning af deres Hære.

I Løbet af en Maaned efter Fjendtlighedernes Ophør aabnes en Fredskonference i Buenos Aires, hvortil den argentinske Præsident foruden de stridende Parter indbyder disses Nabolande, de Stater, der var repræsenteret i det neutrale Washington-Udvalg samt Equador og Venezuela. Denne Konference skal søge tilvejebragt Overenskomst om Grænsens endelige Fastsættelse,

om Sikkerhedsbestemmelser og om økonomiske Spørgsmaal.

Er der efter to Maaneders Forløb ikke naaet Enighed om *Grænsen* eller et Grundlag for Voldgift derom, forelægges Sagen for Domstolen i Haag, der endeligt afgør, om der findes Omraader og da hvilke, som den ene Part skal rømme og overgive den anden som hørende under dennes Højhedsret.

Dersom der i Løbet af to Maaneder efter Grænsens Fastsættelse ikke er opnaaet Enighed om *Sikkerhedsbestemmelserne* (Demobiliseringens Tilendebringelse, Begrænsning af Styrker og Vaaben, Ikke-Angrebspagt o. s. v.), skal den ovennævnte Kontrolkommissions Mening indhentes. Bliver Parterne ikke enige en Maaned efter, at Kommissionens Mening er dem meddelt, skal de omtvistede Spørgsmaal afgøres ved Voldgift. Kan Parterne i Løbet af yderligere en Maaned ikke blive enige om Voldgiftsgrundlaget, skal tre af Haag-Domstolens Præsident udpegede Voldgiftsmænd afgøre Sagen.

En tilsvarende Fremgangsmaade er fastsat til Ordning af de *økonomiske* Spørgsmaal (Overenskomster om Transit, Handel, Skibsfart o. s. v.). Hvis der seks Maaneder efter, at Grænsen er fastsat, ikke er opnaaet Enighed om dem, indhentes en Meningstilkendegivelse fra et af Folkeforbundsraadet udnævnt sagkyndigt Udvalg. Bliver Parterne ikke enige i Løbet af to Maaneder, efter at det nævnte Udvalg har udtalt sig, afgøres de omtvistede Spørgsmaal ved Voldgift, om fornødent af tre Voldgiftsmænd, som Haag-Domstolens Præsident udpeger.

Forsamlingens Stilling til Vaabenembargoen.

I den overordentlige Forsamlings Beretning om Chaco-Stridens Løsning findes et Afsnit om de Forbud mod Levering af Vaaben og Krigsmateriel til de stridende Parter, som en Række Stater paa Raadets Initiativ havde udstedt. Det fastslaas, at disse Forholdsregler er truffet: ikke af Raa-